

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **nezl. D. A.**, zast. zákonným zástupcem A. A., proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2021, č. j. 3 A 71/2020 - 70,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2020, č. j. MV-35108-4/SO-2020. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatele proti rozhodnutí ze dne 6. 11. 2019, č. j. OAM-6772-20/DP-2018, kterým Ministerstvo vnitra zamítlo stěžovatelovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území České republiky. Městský soud řízení o žalobě zastavil, neboť stěžovatel nezaplatil soudní poplatek, přestože k tomu byl vyzván.

[2] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 19. 7. 2021, č. j. 5 Azs 197/2021 - 7, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a aby ve lhůtě jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi k řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel následně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 9. 2021, č. j. 5 Azs 197/2021 - 23, stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, současně nevyhověl ani jeho žádosti o ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud po posouzení věci totiž dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o návrh zjevně neúspěšný; stěžovatel kasační stížností napadá

rozhodnutí soudu, jímž bylo zastaveno řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti (§ 9 odst. 1 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako zjevně neúspěšnou, nezabýval se již novým zjišťováním majetkových poměrů stěžovatele; nicméně přihlížel k závěrům, které vyplynuly z rozhodnutí správních soudů, které majetkové poměry stěžovatele již dostatečně přezkoumaly; srov. usnesení městského soudu ze dne 2. 11. 2020, č. j. 3 A 71/2020 - 47, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 As 355/2020 - 13, též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4 Azs 224/2021 - 39, kterým nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků stěžovatelově otci v obdobné věci.

[3] Ve výše uvedeném usnesení č. j. 5 Azs 197/2021 - 24 byl stěžovatel současně vyzván ke splnění poplatkové povinnosti a doložení právního zastoupení dle § 105 odst. 2 s. ř. s.; byl rovněž náležitě poučen o právních důsledcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky, ze které stěžovatel (prostřednictvím svého otce – zákonného zástupce) činil a rovněž v ní přijímal veškeré písemnosti, dne 3. 10. 2021. Posledním dnem lhůty tedy bylo pondělí 18. 10. 2021. Stěžovatel ovšem doposud soudní poplatek nezaplatil

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepřehlédl podání stěžovatele ze dne 27. 9. 2021, resp. ze dne 3. 10. 2021, kterými žádal o umožnění nahlédnutí do spisu. Stěžovatel opakovaně tvrdí, že se nachází mimo území České republiky, komunikuje pouze prostřednictvím své datové schránky; v souvislosti se situací spojenou s koronavirem se prostřednictvím infolinky na Ministerstvu vnitra dotazoval na možnost vstupu na území České republiky. Zjistil, že dle opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 9. 2021 platí obecně zákaz vstupu občanům třetích zemí na území ČR, lze využít pouze výjimky v případě naléhavé mimořádné situace; plnění povinností uložených soudem dle stěžovatele takovou situaci může představovat; stěžovatel tudíž potřebuje potvrzení od soudu o nutné osobní účasti, předvolání soudu apod. Stěžovatel v této souvislosti uvádí, že s ohledem na to, že jakožto účastník řízení nemá advokáta, nemůže nikdo jiný do spisu nahlédnout, plnou moc musí podepsat osobně.

[5] Nejvyšší správní soud z obsahu podání stěžovatele nezjistil nic, co by mu bránilo soudní poplatek uhradit. Úhrada soudního poplatku nepochybně není úkonem, jemuž by stěžovatel musel být osobně přítomen. Úhradu lze provést, jak byl stěžovatel poučen, nikoli pouze prostřednictvím kolku, ale i bezhotovostním převodem, přičemž platba ze zahraničí zcela jistě není něčím neproveditelným. Je třeba též upozornit, že Nejvyšší správní soud neumožnění nahlédnutí do spisu před zastavením řízení pro nezaplacení soudního poplatku nepovažuje za vadu řízení způsobující nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť žádným způsobem nezabavuje stěžovatele možnosti soudní poplatek zaplatit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 141/2013 - 10).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“ Vzhledem k tomu,

pokračování

že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[8] Nejvyšší správní soud dále pro úplnost dodává, že ačkoliv stěžovatel nesplnil ani výzvu k prokázání splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017 - 35).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu